

Donderdag 6 april 1916.

De beangstigende berichten waren aprilvisschen: Ontmoeting van een dame, die mij vertelt, dat hare drie villas te Duinbergen geplunderd en verwoest zijn. De muren staan nog recht.

En het treft mij weder hoe moedig de menschen hier zijn tegenover elke ramp: "Bah!" zegt ze, "stoffelijke schade wat is dat! Zoolang we 't leven behouden, mogen we niet klagen; wij hebben geen kinderen; als we geldelijk niet meer voort kunnen, zullen we 't overschot op lijfrent geven."

Hercuul kwam af, uitgehongerd. Haar jongen van zestien jaar krijgt geen onderstand. Ze heeft van de stad wekelijks twee brooden een halven kilog. aardappelen en een frank van 't zoogenaamd "Halfkluitjeswerk".

Helaas! Hercuul heeft twist gehad met medehelpsters. In een vlaag van ongeduld heeft hij zijn dagtaak laten staan. De huishoudkundige bestuurster van 't Groen Kruis is onverbiddelijk en wil hem niet terug in dienst nemen. Hercuul wordt beschuldigd, dat hij gevloekt heeft. Hij loochent het.

De meid geeft haar twee boterhammen, die ze zelve juist eten wou en nu ontberen moet. Gisteren ging Marie, in drie winkels om een wit brood. Nergens een te krijgen. De geiten worden opgeëischt in sommige dorpen tegen 70 frank. Maar de arme lui klagen bitter over het verlies van melkdieren, onontbeerlijk voor hen in den nood.

Sinds een achttal dagen houdt de Vlaamsche Post, — een ultra-activistisch blad — op te verschijnen.

Van Prof. Fredericq geen nieuws.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)